

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Lungu Vasile XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 23.09.2019 până la 11.12.2020;

Instanța de apel de la 18.01.2021 până la 20.12.2021;

Instanța de recurs de la 06.05.2022 până la 26.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 decembrie 2020, Lungu Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, i-a fost stabilită lui Lungu Vasile, pedeapsa definitivă sub formă de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost aplicată în privința lui Lungu Vasile măsura preventivă - *obligația de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă.*

De asemenea, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal de către Criminschi Alexandra împotriva lui Lungu Vasile privind încasarea prejudiciului material și moral.

S-a dispus încasarea de la Lungu Vasile în beneficiul lui Criminschi Alexandra prejudiciul material în mărime de 2 000 (două mii), 00 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii), 00 lei, în rest acțiune civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat de la Lungu Vasile în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt), 00 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Lungu Vasile la 07 noiembrie 2018, aproximativ în jurul orei 21:00, aflându-se în loc public, și anume, pe strada din preajma gospodăriei cet. Racu Elena din XXXXXX, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții și motive huliganice, în prezența mai multor persoane, i-a aplicat diverse lovituri pe suprafața corpului cu pumnii și picioarele inclusiv și cu un topor cet. Criminschii Alexandra, locuitoare a satului XXXXX, cauzându-i o echimoză pe față, o excoriație pe mucoasa buzei inferioare, o echimoză pe gât, o excoriație pe torace, două echimoze și douăzeci și două excoriații pe spate, cinci echimoze și două excoriații pe membrul superior drept, cinci excoriații pe membrul superior stâng, douăzeci și șapte echimoze și două excoriații pe membrul interior drept, nouăsprezece echimoze și patra excoriații pe membrul inferior stâng și un edem al țesuturilor moi la nivelul călcâiului stâng și care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201812P0485 din 26 decembrie 2018 se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Lungu Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, „*Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel comun avocatul Secui Silvia în numele inculpatului Lungu Vasile și ultimul, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului au invocat că acuzatorul de stat nu a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care atestă culpabilitatea inculpatului, reținându-se astfel că probele cercetate și examinate prezintă o situație neclară a circumstanțelor de fapt, fiind necesar de a fi raportate just la prevederile legale și la declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată.

De asemenea, au menționat că declarațiile părții vătămate și ale martorilor nu confirmă vinovăția inculpatului Lungu Vasile în privința săvârșirii infracțiunii. Nici audierea părții vătămate nu a demonstrat vinovăția inculpatului, aceasta fiind unica probă pe care partea acuzării își întemeiază învinuirea. Totalitatea circumstanțelor posibilului act de huliganism, inclusiv și discrepanțele evidențiate supra, în mod

logic și firesc îi trezesc unui observator obiectiv dubii asupra veridicității declarațiilor părții vătămate date la faza de urmărire penală. .

Totodată, apărarea a indicat că Lungu Vasile se declară nevinovat, deoarece fapta incriminată nu întrunește semnele constitutive ale componentei de infracțiune, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta de infracțiune reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale ambele elemente nefiind întrunite - deci nu există temei pentru tragerea la răspundere penală. Vinovăția acestuia în ședința de judecată nu a fost stabilită sub niciun aspect.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul comun declarat de către avocatul Secui Silvia în numele inculpatului Lungu Vasile și ultimul, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Lungu Vasile a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 287 malin. (3) Cod penal, după indicii calificativi - *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, săvârșite cu aplicarea armei pentru vătămare integrității corporale sau sănătății.*

Examinând probatoriul administrat și ținând cont de faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția în cele imputate, instanța de apel a stabilit ca fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Lungu Vasile și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Criminschii Alexandra, declarațiile martorului Racu Elena, declarațiile martorului Teleșcu Ecaterina (f.d- 9-10; 20-23, 33-36, vol. I), declarațiile martorului Racu Elena la faza de urmărire penală (f.d.27-29, vol. I), declarațiile martorului Druță Ion (f.d. 30-32; 98-100, vol. I), raportul de expertiză judiciară din 26 decembrie 2018, cu nr. 201812P0485, potrivit căruia la Criminschii Alexandra, au fost depistate următoarele leziuni corporale și anume: o echimoză pe față, o excoriație pe mucoasa buzei inferioare, de asemenea o echimoză pe gât, o excoriație pe torace, două echimoze și douăzeci și două excoriații pe spate, cinci echimoze și două excoriații pe membrul superior drept, cinci excoriații pe membrul superior stâng, douăzeci și șapte echimoze și două excoriații pe membrul inferior drept, nouăsprezece echimoze și patru excoriații pe membrul inferior stâng și un edem al țesăturilor moi la nivelul călcâiului stâng. Ele au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.38-3, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.12.2018 a regiunii din preajma gospodăriei lui Racu Elena și planșa foto (f.d.6-

7, vol. I), procesul-verbal din de ridicare din 18.02.2019, potrivit căruia din gospodăria cet. Lungu Vasile din XXXXX, a fost ridicat un topor de oțel cu mânerul de lemn (f.d. 91-92, vol. I), procesul-verbal de examinare a obiectelor din 18 februarie 2019 și planșa foto anexă (f.d.93-96, vol. I).

De asemenea, instanța de apel a subliniat că în acțiunile inculpatului imputate prin rechizitoriu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, or, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpatul, la 07 noiembrie 2018, aproximativ în jurul orelor 21, aflând- se în loc public, și anume, pe strada din preajma gospodăriei cet. Racu Elena din XXXXX, încălcând ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții și motive huliganice, în prezența mai multor persoane, i-a aplicat diverse lovituri pe suprafața corpului cu pumnii și picioarele inclusiv și cu un topor cet. Criminschii Alexandra, locuitoare a satului XXXXX, cauzând-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201812P0485 din 26 decembrie 2018, dureri fizice și leziuni corporale neînsemnate sub formă de o echimoză pe față, o excoriație pe mucoasa buzei inferioare, o echimoză pe gât, o excoriație pe torace, două echimoze și douăzeci și două excoriații pe spate, cinci echimoze și două excoriații pe membrul superior drept, cinci excoriații pe membrul superior stâng, douăzeci și șapte echimoze și două excoriații pe membrul interior drept, nouăsprezece echimoze și patru excoriații pe membrul inferior stâng și un edem al țesuturilor moi la nivelul călcâiului stâng.

Instanța de apel a indicat că din probele administrate de acuzatorul de stat s-a stabilit că între inculpat și partea vătămată a avut loc un conflict, într-un spațiu public, acțiunile inculpatului caracterizându-se prin încălcarea a ordinii publice și care au fost însoțite cu aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, dar și a materialelor de probă cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

Așadar, în speță, în acțiunile inculpatului Lungu Vasile este prezentă latura subiectivă a componenței de infracțiune de huliganism agravant, acesta a comis fapta infracțională cu intenție directă.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 287 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, astfel, că în speță, inculpatul Lungu Vasile cade sub incidența acestei noțiuni.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a respins ca neîntemeiate alegațiile apărării privind achitarea inculpatului din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, instanța de apel a conchis că a fost demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Lungu Vasile, sunt plasate anume sub aspect

penal, prin urmare, în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 287 alin. (3) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului Lungu Vasile, de latura subiectivă a infracțiunii ca fiind comisă cu intenția, de faptul că inculpatul are antecedente penale nestinse.

Astfel, având în vedere personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante ale vinovăției, antecedentele penale, reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de apel a conchis că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin numirea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

O pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, instanța de apel a menționat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

În acest sens, instanța de apel remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Lungu Vasile, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani închisoare.

Inculpatul Lungu Vasile, anterior prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 12.06.2018 a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune 4 ani.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, instanța de fond corect a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 12.06.2018, corect fiind stabilită lui Lungu Vasile pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Subsecvent, în cadrul procesului penal, partea vătămată Criminschi Alexandra a solicitat instanței de judecată încasarea de la inculpatul Lungu Vasile în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 2 000 lei, a prejudiciului moral în sumă de 60 000 lei .

Astfel, instanța de apel a stabilit că acțiunea civilă este întemeiată și justificată în partea încasării prejudiciului material și moral, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul i-a cauzat părții vătămate Criminschi Alexandra, conform Raportului de expertiză judiciară din 26 decembrie 2018, cu nr. 201812P0485 (f.d.38-39), în rezultatul căror a determinat supunerea părții vătămate la suferințe fizice și psihice, la caz se atestă un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar prin prisma prevederilor art. 616 alin. (2) Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că suma de 10 000 lei în beneficiul lui Criminschi Alexandra, încasată cu titlu de prejudiciu moral de către prima instanță din contul inculpatului Lungu Vasile, este suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părții vătămate, or, în cazul respectiv suma solicitată de victima este una exagerată, în situația în care instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de faptul că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Analizând circumstanțele cauzei și modalitatea de comitere a infracțiunii, instanța de apel a concluzionat că părții vătămate prin infracțiune i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, suportând suferințe fizice și psihice, motiv pentru care suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral ce va fi încasată din contul inculpatului, constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate victimei prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a menționat faptul că în acest sens, soluția instanței de fond este una justificată și probantă, or, fiind dispusă spre încasare din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 2 000 lei - cheltuieli legate de efectuarea tratamentului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocata Șpac Rodica în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel, menționând dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai mult, avocata Șpac Rodica indică că atât sentința primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt bazate doar pe presupuneri, or, probele administrate în respectiva cauză penală și apreciate de instanțe ca doveditoare a vinovăției inculpatului sunt contradictorii.

În aceste circumstanțe, partea apărării remarcă că vinovăția inculpatului în cele imputate prin rechizitoriu nu a fost demonstrată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică

dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenta Șpac Rodica care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului nu a invocat în susținerea solicitărilor sale un temei de drept prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului reiese că acesta indică că în acțiunile inculpatului nu a fost întrunite elementele infracțiunii imputate, temei prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că, alegațiile apărării în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind menținerea sentinței fără modificări în partea condamnării inculpatului prin care ultimul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor

constitutive ale infracțiunilor în baza cărora a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurenta este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația apărării ce ține de faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal explică că prin sintagma de „*néîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs ordinar reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunii imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentei că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să

admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocata Șpac Rodica în numele inculpatului.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Lungu Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 decembrie 2022**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Guzun Ion

Liliana Catan